

Arrest

nr. 287 898 van 21 april 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. OGUMULA
Generaal Geneesheer Derachelaan 127/3
1050 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. OGUMULA, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, E.(...)Z.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, achttien jaar oud te zijn, etnisch Pashtoun te zijn en het soennitisch geloof te belijden. U bent geboren in Katahpur, gelegen in het district Surkhrod van de Afghaanse provincie Nangarhar, en hebt daar altijd gewoond tot aan uw vertrek uit Afghanistan. In Afghanistan bent u slechts drie dagen naar school geweest. Sinds uw 7 à 8 jaar hielp u uw gezin ondersteunen door te zorgen voor de dieren. Af en toe hielp u ook uw vader eens die een eigen winkel had in het dorp. In uw vrije tijd speelde u lokale spelletjes met uw dorpsgenoten.

Uw problemen begonnen omwille van het werk dat uw vader deed. Als winkelier ging hij om de vijftien à twintig dagen naar Jalalabad om voorraden in te kopen. Wanneer hij terugkeerde naar het dorp werd hij telkens aan een controlepost van de lokale politie gecontroleerd. Op een dag kwamen de taliban naar uw huis waarbij hij gevraagd werd om mee te gaan met hen naar M.(...) in Sarkani. M.(...), een talib, zei tegen hem dat hij spioneerde omdat hij heen en weer gaat tussen het dorp en Jalalabad en de taliban recent waren aangevallen. Ze gaven uw vader hiervoor de schuld. Hierna keerde uw vader terug naar huis. Niet veel later vond er weer een gevecht plaats in uw regio dat een tweetal dagen duurde. Veel politie kwam hierbij naar uw dorp en er werden talibs gedood en gevangengenomen. De taliban leverden 's nachts een brief af bij de mollah van de moskee die afgegeven moest worden aan uw vader. Deze werd de ochtend erna afgegeven aan uw vader. De mollah, genaamd Q.(...) H.(...), zei tegen uw vader dat hij best zo snel mogelijk kon vertrekken omdat zijn leven in gevaar was. Uw vader kreeg echter de kans niet want de talibs kwamen niet veel later langs en namen uw vader mee. Uw vader kwam niet terug en uw moeder begon naar hem te zoeken. Uw moeder vroeg aan de dorpingen in het hogere deel van het dorp of ze uw vader gezien hadden. De dorpingen zeiden dat hij meegenomen was naar de bergen en dat ze later geweerschoten hoorden. Nadat de dorpingen dit gehoord hadden gingen ze de berg op en daar werd het levenloze lichaam van uw vader gevonden. Na het vernemen van dit nieuws besloot uw moeder dat u binnen moest blijven, u verstopte zich in de stallen. Uw vader werd niet onmiddellijk begraven omdat het niet mocht van de taliban. Nadat de dorpsoudsten uiteindelijk toestemming kregen werd hij 's nachts begraven. De nacht nadien kwamen de taliban bij u thuis langs. Ze vroegen aan uw moeder waar u was en zeiden dat u zich moest aansluiten bij hen om jihad te doen. Uw moeder zei dat u nog niet thuis was geweest en zelf het lichaam van uw vader nog niet gezien had. Vier dagen na de dood van uw vader vertrok u uit Afghanistan. Na uw vertrek is de taliban ook nog langs geweest op zoek naar u. Daarnaast werden het huis, de winkel en de velden van uw gezin geconfisqueerd door de taliban.

U vertrok in september 2019 uit Afghanistan en reisde via Iran, Turkije, Griekenland, Servië, Bosnië, Kroatië, Slovenië en Italië naar België waar u op 5 augustus 2020 binnenkwam. Uw verzoek om internationale bescherming (VIB) diende u in op 21 augustus 2020.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de taliban.

Om uw VIB te ondersteunen legde u volgende documenten neer: Uw originele taskara (Afghaans identiteitsbewijs), een kopie van uw vader zijn taskara, fotokopieën van foto's waarop uw vader staat, de brief van de taliban en een bevestigingsbrief van de feiten geschreven door de Maliks en gestempeld door de autoriteiten neer. De enveloppe waarmee u deze documenten toegestuurd kreeg vanuit Afghanistan werd ook neergelegd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Vooreerst wil het Commissariaat-generaal er u op wijzen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde leeftijd. Zo verklaarde u bij binnenkomst in België geboren te zijn in het jaar 2003 (Zie administratief dossier). Tijdens het gehoor verklaarde u achttien of negentien jaar te zijn (CGVS, p. 5). Echter dient u erop gewezen te worden dat de leeftijdsanalyse uitgewezen heeft dat u vijf jaar ouder bent dan dat u zich voordoet wat betekent dat u dus vermoedelijk in het jaar 1998 bent geboren (Zie administratief dossier – leeftijdsanalyse). Tegen deze beslissing bent u niet in beroep gegaan. Dat u uw precieze leeftijd niet kent is, gelet op de Afghaanse context en cultuur, niet abnormaal maar er vijf jaar van afwijken is toch wel aanzienlijk. Dat u de asielinstanties probeerde te misleiden door u als minderjarige voor te doen bij binnenkomst in België werpt een smet op uw algemene geloofwaardigheid. Daarnaast

dient u er hierbij op gewezen te worden dat het CGVS er dus van uit gaat dat u reeds meerderjarig was in Afghanistan. Daarom verwacht het CGVS dat u in staat bent om uw problemen op een correcte, bevattelijke en chronologische manier uiteen te zetten.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood of meegenomen door de taliban. De taliban beschouwden uw vader als een spion voor de overheid en hebben hem gedood. Na zijn dood gingen ze op zoek naar u. Er dient echter te worden vastgesteld dat uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Zo verklaarde u oorspronkelijk dat u zich verstopte nadat uw vader begraven werd (CGVS, p. 15). U verklaarde dat u zelf nog geholpen hebt om uw vader te vinden nadat hij door de taliban werd meegenomen naar de bergen waar hij vermoord werd (CGVS, p. 15). Later, tegenstrijdig met wat u eerder verklaarde, vertelde u dat uw moeder u opsloot in de stal en u niet liet naar buiten gaan. Uw moeder vertelde u op dit moment, toen ze u opsloot in de stal, dat uw vader ervan verdacht werd te spioneren voor de autoriteiten. Pas hierna werd de brief door de taliban verstuurd en uw vader werd naar Sarkani gevraagd (CGVS, p. 16). Hieruit kwam dus duidelijk naar voren dat u verstopt zat voor uw vader zijn dood wat zeer merkwaardig is gelet op uw initiële verklaring. Dat u er niet in slaagt om consistent te zijn over het feit of u al dan niet verstopt zat voor of na uw vader zijn dood komt allesbehalve doorleefd over. Er kan immers verwacht worden dat u perfect weet of u reeds verstopt zat voor uw vader zijn dood of na uw vader zijn dood aangezien dit de kern van uw asielrelaas raakt. Nadat deze tegenstrijdigheid vastgesteld werd kreeg u onmiddellijk de vraag of u reeds verstopt zat voor uw vader zijn dood of erna. U antwoordde ontwijkend door te zeggen dat u huilde toen u het nieuws vernam van uw vader zijn dood en hem wilde zien maar de oudsten zeiden dat u zich moest verstoppen. Toen sloot uw moeder u op en ze vertelde u alles (CGVS, p. 17). Aangezien dit opnieuw compleet tegenstrijdig is met wat u er vlak voor verklaarde kan deze poging om uw relaas recht te zetten niet overtuigen. Uw vrees is namelijk opgebouwd rond de dood van uw vader. Het mag dus vreemd heten dat u de feiten die rond zijn dood plaatsvonden niet chronologisch kan ordenen. Dat u zichzelf hierin zo sterk tegenspreekt is dus ook allesbehalve logisch. Het Commissariaat-generaal wijst er u bij deze op dat voorgaande vaststelling op fundamentele wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Dat u er niet in slaagt consistent te zijn doorheen uw verklaringen werd nogmaals aangetoond toen u sprak over uw vertrek uit uw dorp. Zo verklaarde u oorspronkelijk **vier dagen na de begrafenis van uw vader vertrokken** te zijn uit uw dorp (CGVS, p. 15). Uw **neef bracht u naar de stad** (CGVS, p. 15). Later, wanneer u gevraagd werd wanneer u het dorp verlaten had, wist u te vertellen dat **u het dorp de volgende dag verlaten had nadat uw vader begraven was** (CGVS, p. 20). **U werd overhandigd in het districtscentrum, wat niet de stad is, en reisde alleen verder vanaf dat punt** (CGVS, p. 20). Dergelijke uiteenlopende verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas. Wat deze bevinding nog eens extra in de verf zet is dat de taliban de volgende nacht, nadat uw vader begraven werd om 2u 's nachts (CGVS, p. 18), langskwam bij u thuis terwijl u daar verstopt zat (CGVS, p. 15). Iets later tijdens het persoonlijk onderhoud had u door dat u een fout gemaakt had en corrigeerde u zichzelf door te zeggen dat u nog 2 à 3 nachten in de stal bleef vooraleer u vertrok na de begrafenis van uw vader (CGVS, p. 20). Het Commissariaat-generaal wil u er echter op wijzen dat het weinig doorleefd overkomt als u zich over deze fundamentele zaken, die trouwens de kern van uw asielrelaas raken, vergist. Van iemand die werkelijk beweert deze gebeurtenissen meegemaakt te hebben kan verwacht worden dat deze hieromtrent consistente verklaringen aflegt. Dat u daar echter niet in slaagt doet vermoeden dat u zaken verzonnen heeft wat de geloofwaardigheid van uw relaas sterk afbreekt.

Nog een zeer merkwaardige inconsistentie betreft het feit dat u bij DVZ had gezegd dat de taliban regelmatig bij u langskwamen en vroegen naar u. Uw moeder verzon toen telkens verschillende excuses en u verstopte zich op verschillende plekken. Hierna besloot u het land te verlaten (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3.5). Dat u echter tijdens het persoonlijk onderhoud wist te vertellen dat de taliban slechts één keer om u zijn komen vragen toen u er nog was is wel heel onlogisch gelet op het voorgaande (CGVS, p. 15, 18). Dat u leugenachtige verklaringen afgelegd hebt betreffende de kern van uw relaas is duidelijk. Het Commissariaat-generaal wil er u dan ook op wijzen dat deze vaststelling verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaarde u dat uw vader altijd naar Jalalabad ging met de broer van P.(...) omdat uw vader zelf geen wagen had maar deze persoon wel (CGVS, p. 16). Uw vader werd echter

verdacht omdat hij heen en weer ging tussen uw dorp en de stad en daarbij gecontroleerd werd door de autoriteiten (CGVS, p. 16). Op de vraag of de broer van P.(...) dan ook verdacht werd aangezien hij hetzelfde traject aflegde samen met uw vader wist u te zeggen dat niemand hem ooit iets zei (CGVS, p. 16). Hierna werd u gevraagd of uw vader de enige was in het dorp die benaderd werd door de taliban in uw dorp en dan zei u ja en dat ze ervoor P.(...) en nog een andere persoon in het dorp hebben gedood (CGVS, p. 16). Of dit hier mee te maken had weet u echter niet aangezien u ervoor verklaarde niet te weten waarom P.(...) was neergeschoten (CGVS, p. 16). Dat uw vader gezien werd als spion omdat hij heen en weer reisde tussen de stad om voorraden te kopen voor zijn winkel kan gelet op uw voorgaande verklaringen niet overtuigen. Mocht dit werkelijk het geval zijn dan zouden medeburgers die zich ook af en toe naar de stad begaven, zoals uw vader, ook lastiggevallen geweest zijn door de taliban.

Dat de taliban uw vader verdachten omdat ze recent aangevallen waren (CGVS, p. 15) kan op basis van uw verklaringen evenmin overtuigen. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat er vaak gevochten werd tussen de taliban en overheid in uw dorp, zelfs tot dagelijks toe (CGVS, p. 17). Als er werkelijk zo vaak gevochten wordt dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat ze uw vader de schuld zouden geven hiervoor. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat u verklaarde dat ze uw vader beschuldigden van een recente aanval die op hen was gebeurd maar dat ze hem hierna gewoon lieten gaan (CGVS, p. 15). Dat de taliban, een meedogenloze groepering, uw vader ervan beschuldigden te spioneren voor de overheid om hem daarna gewoon weer te laten gaan is zeer onwaarschijnlijk. Dat ze het risico zouden nemen om opnieuw verraden te worden door uw vader, terwijl de taliban er geen probleem mee heeft om personen die ze verdenken te doden, is gelet op het voorgaande niet aannemelijk. Deze vaststelling doet de geloofwaardigheid van uw relaas verder afbrokkelen.

U verklaarde dat uw vader gevisieerd werd door de taliban omdat hij geregeld naar Jalalabad ging. Zo verklaarde u oorspronkelijk dat hij één keer per week naar Jalalabad ging om spullen te halen voor zijn winkel (CGVS, p. 15). Iets later zei u dat hij om de vijftien à twintig dagen naar de stad ging om inkopen te doen voor zijn winkel toen u gevraagd werd waarom hij verdacht werd door de taliban van spionage (CGVS, p. 16). Dat u twee zo een uiteenlopende verklaringen doet met betrekking tot hoe vaak hij naar Jalalabad gaat om inkopen te doen voor zijn winkel is merkwaardig. Dit raakt namelijk de kern van uw relaas over waarom hij en daarom ook u als spion gezien werden. Dat u geen duidelijk zicht kon verschaffen over hoe vaak hij werkelijk naar de stad ging komt opnieuw weinig doorleefd over.

Het Commissariaat-generaal stelt zich bovendien ernstige vragen over de zaken die u niet aangehaald hebt bij DVZ maar wel tijdens uw persoonlijk onderhoud. Zo legde u tijdens het persoonlijk onderhoud een dreigbrief voor van de taliban gericht aan uw vader (CGVS, p. 4). Dat u hiervan nooit eerder notie gemaakt hebt bij DVZ en zei, toen u gevraagd werd waarom de taliban uw vader ervan verdachten te spioneren, dat ze uw vader misschien verdachten van informatie door te geven aan de autoriteiten omdat hij heen en weer ging tussen uw dorp en de stad en bij terugkeer gecontroleerd werd door de autoriteiten is vreemd (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3,5). Dat u bij DVZ niet sprak over een dreigbrief waarin letterlijk, volgens uw verklaring, staat dat uw vader werkte voor de overheid als spion laat het CGVS toe te concluderen dat de authenticiteit van deze dreigbrief ten zeerste dient betwijfeld te worden en u deze brief pas later neerlegde om uw relaas kracht bij te zetten. Mocht deze brief reeds bestaan hebben dan diende u geen vermoeden te hebben, tijdens uw interview bij DVZ, over waarom de taliban uw vader verdachten. Aan deze brief en aan het feit dat ze een dreigbrief neergelegd zouden hebben kan dus geen geloof gehecht worden. Bovendien dient u er op gewezen te worden dat Afghaanse documenten in het algemeen onbetrouwbaar zijn vanwege de hoge corruptiegraad waardoor ze dus weinig tot geen bewijswaarde hebben wanneer uw asielaanvraag niet geloofwaardig is. Valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielaanvraag en de identiteit van een Afghaanse asielaanvraagster. (Administratief dossier – Blauwe map).

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat u nooit eerder melding gemaakt had van het feit dat de taliban na uw vertrek nog eens langs waren gekomen op zoek naar u. Dit kwam pas een eerste keer ter sprake tijdens het persoonlijk onderhoud toen u, naar het einde van het persoonlijk onderhoud toe, gevraagd werd hoeveel keer de taliban na de eerste keer nog langs waren gekomen bij u (CGVS, p. 18). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had u echter al de nodige vrije ruimte gekregen om alle feiten op te sommen waarom u Afghanistan verlaten had en niet kon terugkeren (CGVS, p. 14-15). Dat u trouwens zelf aangaf dat alles goed ging met uw gezin wanneer u gevraagd werd naar het contact die u met uw moeder heeft (CGVS, p. 12) is ronduit merkwaardig gelet op het volgende. Zo wist u later, wanneer u er expliciet naar gevraagd werd, dus te zeggen dat de talibs nog steeds naar u vroegen en uw neef, de zoon

van uw nonkel, mishandelen (CGVS, p.18). Dat u dergelijke belangwekkende feiten dan ook niet eerder, spontaan, zou vermeld hebben laat opnieuw toe te concluderen dat u dit verzonnen heeft. Wanneer gevraagd waarom u het niet eerder aanhaalde zei u dat er niet naar gevraagd werd (CGVS, p. 19). Dit is geen afdoende verklaring aangezien expliciet aan u gevraagd werd om het ganse verhaal te vertellen over waarom u gevluht bent en niet kan terugkeren (CGVS, p. 14). Aan het einde van het vrije vluchtrelaas werd u immers nadrukkelijk gevraagd of u alle redenen gezegd had waarom u niet kan terugkeren (CGVS, p. 16). Voorgaande bevinding werpt bijkomend een smet op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat om bovenstaande bevindingen om te buigen. Zo zijn uw taskara, deze van uw vader en de enveloppe waarmee u de documenten toegestuurd kreeg niet in staat om uw relaas te ondersteunen aangezien deze slechts een indicatie zijn van uw identiteit dewelke heden niet ter discussie staat. Het CGVS kan eveneens geen bewijswaarde hechten aan foto's aangezien deze makkelijk in scène gezet kunnen worden. De voorgelegde brieven zijn eveneens niet in staat om het Commissariaat-generaal te overtuigen gelet op het feit dat deze makkelijk vervalst kunnen worden zoals eerder aangehaald werd (zie supra). Hiervoor verwijst het Commissariaat-generaal naar de COI Focus over corruptie en documentenfraude in Afghanistan (Administratief dossier –Blauwe map).

Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 28/6/2021 en dus voordat de Taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EASO Country Guidance: Afghanistan** van november 2021 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2021.pdf) in rekening genomen.

In de EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor

burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Zowel uit de analyse van de situatie als uit de EASO Guidance Note blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afgaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

In de loop van 2021 is de situatie in Afghanistan drastisch gewijzigd. In het kader van het Doha-vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de taliban en de Verenigde Staten kondigde deze laatste aan dat ze tegen 1 mei 2021 haar troepen uit Afghanistan zou terugtrekken. Deze datum werd niet gehaald, maar in april 2021 kondigde President Biden aan dat de effectieve terugtrekking rond zou zijn op 11 september 2021. Het voorjaar van 2021 werd gekenmerkt door het geleidelijke vertrek van de internationale troepen en, vanaf mei 2021, een grootschalig offensief van de taliban. Initieel richtte de taliban zich voornamelijk op landelijke gebieden in het noorden van het land, waar de weerstand tegen hen steeds het sterkst is geweest, maar al spoedig werden ook districten in andere delen van het land ingenomen. Vele gebieden werden overgedragen aan de taliban d.m.v. onderhandelingen en nadat strijdkrachten van de toenmalige overheid hun checkpoints en kazernes hadden verlaten en/of overgedragen aan de oprukkende taliban. In de loop van juni versnelde de taliban haar offensief en tegen het einde van de maand controleerde ze om en bij de 160 districten. In juli 2021 zette de taliban haar opmars verder, nam ze een serie strategische grensposten over en vanaf augustus 2021 richtte de taliban zich op de grote steden. Op 6 augustus was Zaranj (Nimroz) de eerste provinciehoofdplaats die in handen van de taliban viel en dit na onderhandelingen met lokale leiders. In de volgende dagen kwamen ook andere grote steden als Kunduz (8 augustus), Pul-i Khomri (10 augustus), Ghazni, Herat (12 augustus), Kandahar, Laskar Gah (13 augustus) en Mazar-i Sharif (14 augustus) onder controle van de taliban. Nadat ook Jalalabad in de ochtend van 15 augustus na onderhandelingen werd overgenomen, reden later die dag talibanstrijders ook de hoofdstad Kabul binnen zonder er verzet aan te treffen. Panjshir, de enige provincie die op de avond van 15 augustus nog niet in handen van de taliban was, werd volgens de taliban op 6 september ingenomen. De leider van de verzetsstrijders rapporteerde dat er nog steeds werd gevochten in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan**

Security Situation van juni 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_06_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf en **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban een belangrijk deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als dusdanig als actor aanwezig zijn. Het verdwijnen van een belangrijke actor uit het conflict draagt mee bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan sterk gedaald. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen onder andere voormalige veiligheids- en overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP en anderzijds van aanslagen door ISKP, vnl. tegen leden van de taliban. Hoewel het aantal incidenten en de graad van geweld in het algemeen aanzienlijk is afgenomen, is er een toename van incidenten die worden toegeschreven aan ISKP. In haar gerichte aanslagen tegen de taliban gebruikt ISKP dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die de sjiitische minderheid viseerden en die werden opgeëist door ISKP. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten. Daarnaast was er ook sprake van de vrijwillige overgave door ISKP-leden en werd er hierbij vaak bemiddeld door tribale ouderen.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Op 6 november 2021 rapporteerde UNHCR dat er in 2021 zo'n 681 300 nieuwe intern ontheemden waren in Afghanistan. UNOCHA rapporteerde dat er ongeveer 336 000 intern ontheemden waren in de periode tussen 1 juni en 22 augustus 2021. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden. Zo werden er voor de periode tussen 4 augustus en 18 oktober 2021 zo'n 22 000 intern ontheemden gerapporteerd. Het merendeel van deze intern ontheemden zijn vrouwen en kinderen. Bovendien schatte UNHCR in november 2021 dat er sinds september 2021 zo'n 169 000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in Afghanistan een sterke daling is van het geweld. Er is een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en de incidenten die zich wel nog voordoen zijn hoofdzakelijk doelgericht van aard. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag vanuit gegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Net zomin laat u na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die

erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn, doch benadrukt evenwel dat, naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het EHRM, een algemene preciaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar preciaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer preciaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

*Het Hof van Justitie heeft immers reeds verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) nietoverheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige***

schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Boj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). Het CGVS meent, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socioeconomische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, **UN Secretary General, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security** van januari 2022, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/sg_report_on_afghanistan_january_2022.pdf) blijkt dat er een aantal oorzaken zijn van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Enerzijds was er vlak na de machtsovername door de taliban een tijdelijke onderbreking van de internationale hulp en een verstoring van de handel en het banksysteem. Dit resulteerde in een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash. Daarnaast zorgde de aanhoudende droogte voor voedselonzeekerheid en ondervoeding. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Er kan niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan te wijten is aan gedragingen van actoren, laat staan een opzettelijk handelen of nalaten van actoren. Veeleer blijkt de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het resultaat van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat u de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift de schending aan van:

- artikel 1 A van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 (hierna de Vluchtelingenconventie);
- Artikelen 48/3 van de wet van 15 december 1980 (hierna de Vreemdelingenwet);
- Artikel 48/4, §2, b & c van de Vreemdelingenwet (...)
- non-refoulementbeginsel in het licht van artikel 3 van het EVRM en artikel 48/4, §2, b & c van de vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, meer bepaald de materiële motiveringsplicht;
- redelijkheidsbeginsel"

2.2. Op 12 mei 2022 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een eerste aanvullende nota in waar hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van april 2022;
- COI Focus Afghanistan. "Veiligheidssituatie" van 5 mei 2022;
- "Afghanistan. Socio-economische situatie. Overzicht bronnen." van mei 2022.

2.3. Op 1 februari 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een tweede aanvullende nota in waar hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "Afghanistan Security Situation" van augustus 2022;

- COI Focus Afghanistan. “Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 13 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. “Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van april 2022.

2.4. Op 3 februari 2023 dient de commissaris-generaal overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet een derde aanvullende nota in waar hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA “Afghanistan Security Situation” van augustus 2022;
- COI Focus Afghanistan. “Veiligheidsincidenten (< ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022” van 13 september 2022;
- COI Focus Afghanistan. “Veiligheidssituatie” van 5 mei 2022;
- EASO “Afghanistan Country Focus” van januari 2022;
- EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city” van augustus 2022;
- EASO “Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City” van augustus 2020;
- EUAA “Afghanistan: Targeting of individuals” van augustus 2022;
- EUAA “COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments” van 4 november 2022;
- EUAA “Country Guidance: Afghanistan” van januari 2023.

2.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.6. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Er kan immers geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen asielmotieven.

Vooreerst wil het Commissariaat-generaal er u op wijzen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u beweerde leeftijd. Zo verklaarde u bij binnenkomst in België geboren te zijn in het jaar 2003 (Zie administratief dossier). Tijdens het gehoor verklaarde u achttien of negentien jaar te zijn (CGVS, p. 5). Echter dient u erop gewezen te worden dat de leeftijdsanalyse uitgewezen heeft dat u vijf jaar ouder bent dan dat u zich voordoet wat betekent dat u dus vermoedelijk in het jaar 1998 bent geboren (Zie administratief dossier – leeftijdsanalyse). Tegen deze beslissing bent u niet in beroep gegaan. Dat u uw precieze leeftijd niet kent is, gelet op de Afghaanse context en cultuur, niet abnormaal maar er vijf jaar van afwijken is toch wel aanzienlijk. Dat u de asielinstanties probeerde te misleiden door u als minderjarige voor te doen bij binnenkomst in België werpt een smet op uw algemene geloofwaardigheid. Daarnaast dient u er hierbij op gewezen te worden dat het CGVS er dus van uit gaat dat u reeds meerderjarig was in Afghanistan. Daarom verwacht het CGVS dat u in staat bent om uw problemen op een correcte, bevattelijke en chronologische manier uiteen te zetten.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood of meegenomen door de taliban. De taliban beschouwden uw vader als een spion voor de overheid en hebben hem gedood. Na zijn dood gingen ze op zoek naar u. Er dient echter te worden vastgesteld dat

uw asielrelaas gekenmerkt wordt door verscheidene doorslaggevende ongeloofwaardigheden en onwaarschijnlijkheden, alsook kunnen enkele markante tegenstrijdigheden en incoherenties worden opgemerkt, waardoor het CGVS geen geloof kan hechten aan de door u naar voren geschoven asielmotieven en voorgewende vrees.

Zo verklaarde u oorspronkelijk dat u zich verstopte nadat uw vader begraven werd (CGVS, p. 15). U verklaarde dat u zelf nog geholpen hebt om uw vader te vinden nadat hij door de taliban werd meegenomen naar de bergen waar hij vermoord werd (CGVS, p. 15). Later, tegenstrijdig met wat u eerder verklaarde, vertelde u dat uw moeder u opsloot in de stal en u niet liet naar buiten gaan. Uw moeder vertelde u op dit moment, toen ze u opsloot in de stal, dat uw vader ervan verdacht werd te spioneren voor de autoriteiten. Pas hierna werd de brief door de taliban verstuurd en uw vader werd naar Sarkani gevraagd (CGVS, p. 16). Hieruit kwam dus duidelijk naar voren dat u verstopt zat voor uw vader zijn dood wat zeer merkwaardig is gelet op uw initiële verklaring. Dat u er niet in slaagt om consistent te zijn over het feit of u al dan niet verstopt zat voor of na uw vader zijn dood komt allesbehalve doorleefd over. Er kan immers verwacht worden dat u perfect weet of u reeds verstopt zat voor uw vader zijn dood of na uw vader zijn dood aangezien dit de kern van uw asielrelaas raakt. Nadat deze tegenstrijdigheid vastgesteld werd kreeg u onmiddellijk de vraag of u reeds verstopt zat voor uw vader zijn dood of erna. U antwoordde ontwijkend door te zeggen dat u huilde toen u het nieuws vernam van uw vader zijn dood en hem wilde zien maar de oudsten zeiden dat u zich moest verstoppen. Toen sloot uw moeder u op en ze vertelde u alles (CGVS, p. 17). Aangezien dit opnieuw compleet tegenstrijdig is met wat u er vlak voor verklaarde kan deze poging om uw relaas recht te zetten niet overtuigen. Uw vrees is namelijk opgebouwd rond de dood van uw vader. Het mag dus vreemd heten dat u de feiten die rond zijn dood plaatsvonden niet chronologisch kan ordenen. Dat u zichzelf hierin zo sterk tegensprekt is dus ook allesbehalve logisch. Het Commissariaat-generaal wijst er u bij deze op dat voorgaande vaststelling op fundamentele wijze afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas.

Dat u er niet in slaagt consistent te zijn doorheen uw verklaringen werd nogmaals aangetoond toen u sprak over uw vertrek uit uw dorp. Zo verklaarde u oorspronkelijk **vier dagen na de begrafenis van uw vader vertrokken** te zijn uit uw dorp (CGVS, p. 15). (...) Later, wanneer u gevraagd werd wanneer u het dorp verlaten had, wist u te vertellen dat **u het dorp de volgende dag verlaten had nadat uw vader begraven was** (CGVS, p. 20). (...) Dergelijke uiteenlopende verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas. Wat deze bevinding nog eens extra in de verf zet is dat de taliban de volgende nacht, nadat uw vader begraven werd om 2u 's nachts (CGVS, p. 18), langskwam bij u thuis terwijl u daar verstopt zat (CGVS, p. 15). Iets later tijdens het persoonlijk onderhoud had u door dat u een fout gemaakt had en corrigeerde u zichzelf door te zeggen dat u nog 2 à 3 nachten in de stal bleef vooraleer u vertrok na de begrafenis van uw vader (CGVS, p. 20). Het Commissariaat-generaal wil u er echter op wijzen dat het weinig doorleefd overkomt als u zich over deze fundamentele zaken, die trouwens de kern van uw asielrelaas raken, vergist. Van iemand die werkelijk beweert deze gebeurtenissen meegemaakt te hebben kan verwacht worden dat deze hieromtrent consistente verklaringen aflegt. Dat u daar echter niet in slaagt doet vermoeden dat u zaken verzonnen heeft wat de geloofwaardigheid van uw relaas sterk afbreekt.

Nog een zeer merkwaardige inconsistentie betreft het feit dat u bij DVZ had gezegd dat de taliban regelmatig bij u langskwamen en vroegen naar u. Uw moeder verzon toen telkens verschillende excuses en u verstopte zich op verschillende plekken. Hierna besloot u het land te verlaten (Administratief dossier – Vragenlijst CGVS, 3.5). Dat u echter tijdens het persoonlijk onderhoud wist te vertellen dat de taliban slechts één keer om u zijn komen vragen toen u er nog was is wel heel onlogisch gelet op het voorgaande (CGVS, p. 15, 18). Dat u leugenachtige verklaringen afgelegd hebt betreffende de kern van uw relaas is duidelijk. Het Commissariaat-generaal wil er u dan ook op wijzen dat deze vaststelling verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw relaas.(...)

Dat de taliban uw vader verdachten omdat ze recent aangevallen waren (CGVS, p. 15) kan op basis van uw verklaringen evenmin overtuigen. Zo verklaarde u tijdens het persoonlijk onderhoud dat er vaak gevochten werd tussen de taliban en overheid in uw dorp, zelfs tot dagelijks toe (CGVS, p. 17). Als er werkelijk zo vaak gevochten wordt dan lijkt het weinig waarschijnlijk dat ze uw vader de schuld zouden geven hiervoor. Hierbij dient ook opgemerkt te worden dat u verklaarde dat ze uw vader beschuldigden van een recente aanval die op hen was gebeurd maar dat ze hem hierna gewoon lieten gaan (CGVS, p. 15). Dat de taliban, een meedogenloze groepering, uw vader ervan beschuldigden te spioneren voor de overheid om hem daarna gewoon weer te laten gaan is zeer onwaarschijnlijk. Dat ze het risico zouden nemen om opnieuw verraden te worden door uw vader, terwijl de taliban er geen probleem meeheeft om

personen die ze verdenken te doden, is gelet op het voorgaande niet aannemelijk. Deze vaststelling doet de geloofwaardigheid van uw relaas verder afbrokkelen.

U verklaarde dat uw vader gevisieerd werd door de taliban omdat hij geregeld naar Jalalabad ging. Zo verklaarde u oorspronkelijk dat hij één keer per week naar Jalalabad ging om spullen te halen voor zijn winkel (CGVS, p. 15). Iets later zei u dat hij om de vijftien à twintig dagen naar de stad ging om inkopen te doen voor zijn winkel toen u gevraagd werd waarom hij verdacht werd door de taliban van spionage (CGVS, p. 16). Dat u twee zo een uiteenlopende verklaringen doet met betrekking tot hoe vaak hij naar Jalalabad gaat om inkopen te doen voor zijn winkel is merkwaardig. Dit raakt namelijk de kern van uw relaas over waarom hij en daarom ook u als spion gezien werden. Dat u geen duidelijk zicht kon verschaffen over hoe vaak hij werkelijk naar de stad ging komt opnieuw weinig doorleefd over.

Het Commissariaat-generaal stelt zich bovendien ernstige vragen over de zaken die u niet aangehaald hebt bij DVZ maar wel tijdens uw persoonlijk onderhoud. Zo legde u tijdens het persoonlijk onderhoud een dreigbrief voor van de taliban gericht aan uw vader (CGVS, p. 4). Dat u hiervan nooit eerder notie gemaakt hebt bij DVZ en zei, toen u gevraagd werd waarom de taliban uw vader ervan verdachten te spioneren, dat ze uw vader misschien verdachten van informatie door te geven aan de autoriteiten omdat hij heen en weer ging tussen uw dorp en de stad en bij terugkeer gecontroleerd werd door de autoriteiten is vreemd (Administratief dossier –Vragenlijst CGVS, 3,5). Dat u bij DVZ niet sprak over een dreigbrief waarin letterlijk, volgens uw verklaring, staat dat uw vader werkte voor de overheid als spion laat het CGVS toe te concluderen dat de authenticiteit van deze dreigbrief ten zeerste dient betwijfeld te worden en u deze brief pas later neerlegde om uw relaas kracht bij te zetten. Mocht deze brief reeds bestaan hebben dan diende u geen vermoeden te hebben, tijdens uw interview bij DVZ, over waarom de taliban uw vader verdachten. Aan deze brief en aan het feit dat ze een dreigbrief neergelegd zouden hebben kan dus geen geloof gehecht worden. Bovendien dient u er op gewezen te worden dat Afghaanse documenten in het algemeen onbetrouwbaar zijn vanwege de hoge corruptiegraad waardoor ze dus weinig tot geen bewijswaarde hebben wanneer uw asielaas niet geloofwaardig is. Valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielaas en de identiteit van een Afghaanse asielaas. (Administratief dossier – Blauwe map).

Vervolgens dient opgemerkt te worden dat u nooit eerder melding gemaakt had van het feit dat de taliban na uw vertrek nog eens langs waren gekomen op zoek naar u. Dit kwam pas een eerste keer ter sprake tijdens het persoonlijk onderhoud toen u, naar het einde van het persoonlijk onderhoud toe, gevraagd werd hoeveel keer de taliban na de eerste keer nog langs waren gekomen bij u (CGVS, p. 18). Eerder tijdens het persoonlijk onderhoud had u echter al de nodige vrije ruimte gekregen om alle feiten op te sommen waarom u Afghanistan verlaten had en niet kon terugkeren (CGVS, p. 14-15). Dat u trouwens zelf aangaf dat alles goed ging met uw gezin wanneer u gevraagd werd naar het contact die u met uw moeder heeft (CGVS, p. 12) is ronduit merkwaardig gelet op het volgende. Zo wist u later, wanneer u er expliciet naar gevraagd werd, dus te zeggen dat de talibs nog steeds naar u vroegen en uw neef, de zoon van uw nonkel, mishandelen (CGVS, p.18). Dat u dergelijke belangwekkende feiten dan ook niet eerder, spontaan, zou vermeld hebben laat opnieuw toe te concluderen dat u dit verzonnen heeft. Wanneer gevraagd waarom u het niet eerder aanhaalde zei u dat er niet naar gevraagd werd (CGVS, p. 19). Dit is geen afdoende verklaring aangezien expliciet aan u gevraagd werd om het ganse verhaal te vertellen over waarom u gevlucht bent en niet kan terugkeren (CGVS, p. 14). Aan het einde van het vrije vluchrelaas werd u immers nadrukkelijk gevraagd of u alle redenen gezegd had waarom u niet kan terugkeren (CGVS, p. 16). Voorgaande bevinding werpt bijkomend een smet op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

De door u neergelegde documenten zijn evenmin in staat om bovenstaande bevindingen om te buigen. Zo zijn uw taskara, deze van uw vader en de enveloppe waarmee u de documenten toegestuurd kreeg niet in staat om uw relaas te ondersteunen aangezien deze slechts een indicatie zijn van uw identiteit dewelke heden niet ter discussie staat. Het CGVS kan eveneens geen bewijswaarde hechten aan foto's aangezien deze makkelijk in scène gezet kunnen worden. De voorgelegde brieven zijn eveneens niet in staat om het Commissariaat-generaal te overtuigen gelet op het feit dat deze makkelijk vervalst kunnen

worden zoals eerder aangehaald werd (zie supra). Hiervoor verwijst het Commissariaat-generaal naar de COI Focus over corruptie en documentenfraude in Afghanistan (Administratief dossier –Blauwe map). Evenmin heeft u elementen aangebracht waaruit zou kunnen blijken dat de machtsovername door de taliban impact heeft op uw nood aan internationale bescherming. Het CGVS is er zich van bewust dat uw persoonlijk onderhoud plaatsvond d.d. 28/6/2021 en dus voordat de Taliban in augustus 2021 de macht overgenomen heeft. Echter, indien de machtsgreep van de taliban tot gevolg heeft dat uw individuele situatie dermate gewijzigd is dat u hierdoor een nood aan internationale bescherming heeft, kan er redelijkerwijze van u verwacht worden dat u zelf zo spoedig mogelijk de relevante elementen ter staving hiervan zou overmaken aan het CGVS (zie art. 48/6, § 1 Vw. en art. 17, § 3 KB CGVS). Daar u geen dergelijke concrete elementen heeft aangebracht, kan het CGVS er redelijkerwijze van uitgaan dat het gegeven dat de taliban nu aan de macht is geen concrete impact heeft op uw persoonlijke situatie.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Aangaande de vaststellingen rond zijn leeftijd voert verzoeker in het verzoekschrift aan dat er in Afghanistan geen precieze registratie van geboortes wordt gehouden, waardoor 90 procent van de bevolking in Afghanistan hun geboortedatum en leeftijd niet kent. Dit laatste komt volgens verzoeker meestal voor bij mensen die op het platteland wonen en zorgt de Afghaanse cultuur en context ervoor dat het merendeel van de Afghanen hun leeftijd niet kennen.

Een dergelijk algemeen betoog dat geheel niet op verzoekers eigen persoonlijke situatie werd betrokken, kan niet volstaan om de gedane vaststellingen in een ander daglicht te plaatsen. Zo bleek uit het administratief dossier dat verzoeker zijn leeftijd wel degelijk kende, gezien hij aanvankelijk een specifieke geboortedatum opgaf zijnde 31 mei 2002 waarmee hij aangaf bij binnenkomst in België in augustus 2020 zeventien jaar te zijn. Voor zover ook hij geen idee had van zijn leeftijd, kon hij dit op die manier ook kenbaar maken, hetgeen hij niet heeft gedaan. Hier komt nog bij dat uit het leeftijdsonderzoek van de Dienst Voogdij, aanwezig in het administratief dossier, blijkt dat verzoeker op datum van 28 augustus 2020 een minimumleeftijd heeft van 22,5 jaar met een standaarddeviatie van 1,7 jaar. Uit het feit dat verzoeker bij zijn verzoek om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken door de opgave van een precieze geboortedatum in wezen verklaarde zeventien jaar en minderjarig te zijn, en zich dus op zijn minst drie jaar jonger voordeed dan hij in werkelijkheid was, zonder enige valabele verklaring blijkt wel degelijk dat hij heeft getracht de Belgische asielinstanties op intentionele wijze te misleiden.

Waar verzoeker vervolgens stelt dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid met betrekking tot het feit of hij al dan niet reeds verstopt zat toen zijn vader begraven werd, blijkt uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud wel degelijk een tegenstrijdigheid uit verzoekers verklaringen omtrent het moment waarop hij verstopt zat. Zo verklaarde verzoeker oorspronkelijk dat hij zich verstopte nadat zijn vader begraven werd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Verzoeker verklaarde dat hij zelf nog geholpen heeft om zijn vader te vinden nadat hij door de taliban werd meegenomen naar de bergen waar hij vermoord werd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Later stelde verzoeker dat zijn moeder hem opsloot in de stal en hem niet liet naar buiten gaan. Verzoeker gaf hierbij uitdrukkelijk aan dat zijn moeder hem op dit moment vertelde dat zijn vader ervan verdacht werd te spioneren voor de autoriteiten, dat daarna de brief door de taliban werd verstuurd en zijn vader naar Sarkani werd gevraagd (Notities van het persoonlijk onderhoud, p.16). Hieruit blijkt duidelijk dat verzoeker al verstopt zat voordat zijn vader werd meegenomen en gedood.

Nadat deze tegenstrijdigheid vastgesteld werd kreeg verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud onmiddellijk de vraag of hij reeds verstopt zat voor zijn vaders dood of erna. Verzoeker antwoordde ontwijkend door te zeggen dat hij huilde toen hij het nieuws vernam van zijn vaders dood en hem wilde zien maar de oudsten zeiden dat hij zich moest verstoppen, waarna zijn moeder hem opsloot en hem alles vertelde (Notities van het persoonlijk onderhoud, p.17). Hieruit blijkt dat verzoeker er niet in slaagt eenduidige verklaringen af te leggen omtrent een toch wel zeer ingrijpende gebeurtenis in zijn leven. Aangezien dit aspect ook de kern van verzoekers relaas raakt, kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker eenduidig en consistent kan verklaren of hij verstopt zat voor zijn vaders dood of erna. Waar verzoeker in het verzoekschrift te kennen geeft dat hij heeft deelgenomen aan de zoektocht naar zijn vader, dat hij toen logischerwijs nog niet verstopt zat, dat na de bekendmaking van zijn vaders dood het risico reëel en nakend werd dat de taliban hem zou komen zoeken, waardoor hij op advies van de oudsten en zijn moeder zich noodgedwongen diende te verstoppen tracht verzoeker slechts e desbetreffende tegenstrijdige verklaringen met elkaar te verzoenen, doch hiermee wordt geen afbreuk gedaan aan

verzoekers eigen gezegden tijdens het persoonlijk onderhoud die duidelijk niet in overstemming zijn met elkaar.

Verzoeker stelt verder in het verzoekschrift met betrekking tot de vaststellingen over het moment van vertrek uit het dorp dat uit het de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij zijn dorp van herkomst een aantal dagen na de begrafenis van zijn vader verliet, hetgeen neerkomt met ongeveer twee à drie dagen na de begrafenis van zijn vader. Volgens verzoeker is het logisch dat hij, indien hij het juist aantal dagen niet kende, een redelijke schatting heeft gegeven van het aantal dagen dat hij in Afghanistan gebleven heeft na de begrafenis van zijn vader.

Verzoeker gaat hiermee volstrekt voorbij aan de concrete vaststellingen van de bestreden beslissing. Hierin werd terecht vastgesteld dat verzoeker vooreerst verklaarde vier dagen na de begrafenis van zijn vader vertrokken te zijn uit het dorp (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15) om daarna te stellen dat hij het dorp verliet de dag volgend op de dag waarop zijn vader begraven was (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20). Verzoekers betoog dat hij zijn dorp van herkomst een aantal dagen na de begrafenis van zijn vader verliet, hetgeen neerkomt op ongeveer twee à drie dagen na de begrafenis van zijn vader, kan hier dan ook geen ander licht op werpen. Overigens blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud niet dat verzoeker het aantal dagen niet kende en daardoor een schatting gaf. Verzoeker verklaarde wel immers enerzijds het dorp vier dagen na de begrafenis van zijn vader te hebben verlaten en anderzijds dat dit al de volgende dag gebeurde.

Wat betreft de vaststellingen in de bestreden beslissing betreffende de door verzoeker neergelegde dreigbrief wijst verzoeker erop dat het wel degelijk om een originele brief gaat en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geen enkel onderzoek heeft gedaan naar de authenticiteit van deze brief.

Verzoeker gaat er echter verkeerdelijk van uit dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid of het niet-authentiek karakter ervan wordt aangetoond. De commissaris-generaal (en bijgevolg ook de Raad) kan evenwel ook om andere redenen dan hun (bewezen) valsheid aan de aangebrachte stukken iedere bewijswaarde weigeren.

Zo maakte verzoeker geen melding van het bestaan van deze dreigbrief bij de Dienst Vreemdelingenzaken en verklaarde oorspronkelijk dat zijn vader 'misschien' verdacht werd van het doorgeven van informatie (Vragenlijst, vraag 3.5), terwijl uit verzoekers verklaringen over de brief, die hij pas neerlegt tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen de staatlozen, expliciet blijkt dat verzoekers vader voor de overheid zou werken als spion. Deze brief lijkt dan ook opgesteld te zijn op een later moment om verzoekers relaas kracht bij te zetten. Waar verzoeker stelt dat het onduidelijk is waarom de bestreden beslissing besluit dat de brief als niet authentiek beschouwd wordt, merkt de Raad op dat dit beargumenteerd wordt in de bestreden beslissing. Voor de duidelijkheid wordt deze argumentatie hier nogmaals herhaald:

"(...) Zo legde u tijdens het persoonlijk onderhoud een dreigbrief voor van de taliban gericht aan uw vader (CGVS, p. 4). Dat u hiervan nooit eerder notie gemaakt hebt bij DVZ en zei, toen u gevraagd werd waarom de taliban uw vader ervan verdachten te spioneren, dat ze uw vader misschien verdachten van informatie door te geven aan de autoriteiten omdat hij heen en weer ging tussen uw dorp en de stad en bij terugkeer gecontroleerd werd door de autoriteiten is vreemd (Administratief dossier –Vragenlijst CGVS, 3,5). Dat u bij DVZ niet sprak over een dreigbrief waarin letterlijk, volgens uw verklaring, staat dat uw vader werkte voor de overheid als spion laat het CGVS toe te concluderen dat de authenticiteit van deze dreigbrief ten eerste dient betwijfeld te worden en u deze brief pas later neerlegde om uw relaas kracht bij te zetten. Mocht deze brief reeds bestaan hebben dan diende u geen vermoeden te hebben, tijdens uw interview bij DVZ, over waarom de taliban uw vader verdachten. Aan deze brief en aan het feit dat ze een dreigbrief neergelegd zouden hebben kan dus geen geloof gehecht worden. Bovendien dient u er op gewezen te worden dat Afghaanse documenten in het algemeen onbetrouwbaar zijn vanwege de hoge corruptiegraad waardoor ze dus weinig tot geen bewijswaarde hebben wanneer uw asielrelaas niet geloofwaardig is. Valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker. (Administratief dossier – Blauwe map)."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan wordt gewezen op wat volgt.

Artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (heden de richtlijn 2011/95/EU).

Het begrip “ernstige schade” in dit artikel heeft betrekking “op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023 (p. 111: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve

factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precare socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afgaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afgaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviseerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren. Hierbij dient volledigheidshalve aangestipt te worden dat hoewel verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat hij sinds zijn lange afwezigheid in Afghanistan en het verbranden van de gezinswoning door de taliban geen familie meer heeft in Afghanistan, hij tijdens het persoonlijk onderhoud nog verklaarde dat zijn moeder nog in leven is, dat zij in het huis van verzoekers maternale tante verblijft samen met verzoekers broers, dat hij nog regelmatig contact heeft met zijn familie en dat hij ook met de zoon van zijn tante praat (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10, 11, 12). Hierdoor toont verzoeker niet aan dat hij niet meer kan rekenen op een familiaal netwerk in zijn regio van herkomst.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire

beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door verwerende partij bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan was te wijten aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en de *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvoien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF), activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF alsook tegen ex-overheidsmedewerkers.

Volgens de UCDP-gegevens gaat het in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 om 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* 'incidents with at least one recorded fatality', over het hele land waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers, in die periode, wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA *Country Guidance Afghanistan*, januari 2023, p. 122-123).

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2 106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke en 1 406 gewonden), voornamelijk ten gevolge van aan ISKP toegeschreven IED's - aanvallen en 'unexploded ordnance', wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA *Afghanistan. Security Situation*, augustus 2022, p. 62).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en het voormalige ANSF plaatsvonden.

ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 - 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "gevechten", 994 als "geweld tegen burgers", en 477 als "explosies/geweld op afstand" (EUAA *Country Guidance Afghanistan, januari 2023*, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (COI *Query Afghanistan*, november 2022, p. 10).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA *Country Guidance Afghanistan, januari 2023*, p. 124).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar. De Raad stelt vast dat voor de provincie Nangarhar geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag, naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen, die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, zich *in casu* niet stelt. Voorgaande ligt in dezelfde lijn van de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF